

(Zvolna se rozetmí. Blanka leží na zemi jako na konci předchozího obrazu. Na pohovce spí Janina, opodál na zemi Milka a Růža. U stolu sklesle sedí Marta. Všechny jsou zachumlány do věcí, které jim rozdala Blanka. Kuchyně připomíná nehostinný kryt. – Blanka nemotorně, rozespale vstane a jde se napít vody.)

BLANČA **(se lekne Marty)** Co tady děláš?

MARTA Mě se ptáš? Všechny jsme tady.

BLANČA Nikdo tady není. Já spím. Ty taky.

...

MARTA Blančo, probud' se. Tohle není sen.

BLANČA To nikdy nevíš. Mně se zdávají věci, že bych z nich mohla umřít. **(Zvedne sluchátko. Poslouchá. Zavěsí. Nevěřičně se podívá na Růžu a Milku. Máchne rukou, jako by ten pohled chtěla smazat.)** Nechci vidět nikoho. Tak pozdě v noci.

MARTA Tam je! **(Ukáže ke dveřím.)**

BLANČA Něco se ti zdálo.

(Antonín Přidal)